

فارسی ۲

۱- گزینه «۴» - اقبال: خوشبختی و سعادت / تیره‌رأیی: گمراهی / شوریده‌رنگ: آشفته‌حال / درنده: پاره‌کننده، وحشی

(گروه مؤلفان علوی) (ستایش و درس اول - لغت و املا) (متوسط)

۲- گزینه «۴» - بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: «نابسته، زرخندان و قوت» به درستی معنا نشده.

گزینه «۲»: «نابسته، زرخندان و قوت» به درستی معنا نشده.

گزینه «۳»: واژه «شل» به درستی معنا نشده. (گروه مؤلفان علوی) (درس ۱ - لغت و املا) (متوسط)

۳- گزینه «۱» - در گزینه «۱» به معنی مکر و حيله کاربرد اسمی دارد و در سه گزینه دیگر، دغل به معنی مکار و حيله‌گر کاربرد «صفت» دارد.

(گروه مؤلفان علوی) (درس ۱ - لغت و املا) (دشوار)

۴- گزینه «۴» - ب) گزارد: گزارد / پ) گرین: قرین / ث) همیت: حمیت (گروه مؤلفان علوی) (ستایش و درس ۱-املا) (متوسط)

۵- گزینه «۲» - در گزینه «۲» واژه «خواستی» غلط است و باید به صورت «خاستی» نوشته شود. (سراسری - ۹۸) (ترکیبی - املا) (دشوار)

۶- گزینه «۱» - بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه «۲»: خون مانند یاقوت و لعل شود / کنایه: پا فشردن کنایه از ایستادگی کردن

گزینه «۳»: حافظ به حضرت سلیمان تشبیه شده است. / باد در دست بودن کنایه از بی‌حاصلی

گزینه «۴»: پرده پندار اضافه تشبیهی است. / پرده دریدن: کنایه از آشکار ساختن (گروه مؤلفان علوی) (آرایه‌های ادبی - ترکیبی) (متوسط)

۷- گزینه «۱» - گزینه «۱»: مه و عنبر استعاره دارد، اما تشبیه نداریم. بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه «۲»: شیرین ایهام تناسب دارد، عنان از کف دادن کنایه دارد.

گزینه «۳»: گل اندیشه کند تشخیص است که همه تشخیص‌ها استعاره است، یار و کار جناس دارد.

گزینه «۴»: دام تزویر اضافه تشبیهی است (ریا مانند دام است که پهن می‌شود) واج‌آرایی در حرف «ن»، «الف» و «ر».

(گروه مؤلفان علوی) (آرایه‌های ادبی - ترکیبی) (دشوار)

۸- گزینه «۲» - انگشت خاییدن نیشکر: استعاره / نطق شکرین: حس‌آمیزی / واج‌آرایی در حرف «ش» / کنایه: انگشت خاییدن.

(سراسری - ۹۶) (آرایه ادبی - ترکیبی) (آسان)

۹- گزینه «۴» - مجاز در مورد «ب» (فصل گل مجاز از فصل بهار) / استعاره در مورد «پ»، چشم فلک اضافه استعاری دارد. پارادوکس در مورد «ت»

اینکه زهر باعث نشاط باشد پارادوکس است. تشبیه در مورد «الف»، دام زلف اضافه تشبیهی. (گروه مؤلفان علوی) (آرایه‌های ادبی - ترکیبی) (متوسط)

۱۰- گزینه «۴» - ناکس و آشنا رابطه معنای تضاد ندارد، آشنا با غریبه رابطه تضاد دارد. (گروه مؤلفان علوی) (دستور زبان - روابط معنایی) (آسان)

۱۱- گزینه «۲» - در همه گزینه‌ها فعل «شد» به معنای «رفت» است، فقط در گزینه «۲» به معنای فعل اسنادی است.

(گروه مؤلفان علوی) (دستور زبان - کاربرد فعل «شد») (متوسط)

۱۲- گزینه «۲» - در همه گزینه‌ها صفت مبهم است، در گزینه «۲» قید است. (گروه مؤلفان علوی) (دستور زبان - وابسته پیشین) (دشوار)

۱۳- گزینه «۳» - گزینه «۳» صحیح است، زیرا حرف «را» از نوع حرف اضافه است. (گروه مؤلفان علوی) (دستور زبان - نقش دستوری) (متوسط)

۱۴- گزینه «۱» - بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه «۲»: «گر» که حرف ربط وابسته‌ساز است.

گزینه «۳»: «که» حرف ربط وابسته‌ساز است.

گزینه «۴»: «که» حرف ربط وابسته‌ساز است. (گروه مؤلفان علوی) (دستور زبان - حرف ربط) (آسان)

۱۵- گزینه «۱» - در صورت پرسش به گوشه‌گیری و امید به لطف خدا داشتن برای رزق و روزی اشاره شده است. در گزینه «۱» دقیقاً مخالف این مفهوم

آمده است؛ یعنی با اینکه مرگ از قبل مقدر است، ولی تو باید تلاش کنی که خودت را در دهان ازدهای مرگ نیفکنی.

(گروه مؤلفان علوی) (درس ۱ - قرابت معنایی) (متوسط)

۱۶- گزینه «۲» - گزینه‌های «۱»، «۳» و «۴» به مفهوم روزی دادن خداوند برحسب نیاز موجودات اشاره کرده که با معنای صورت سؤال یکسان است،

اما گزینه «۲» به زمان رسیدن روزی اشاره شده است. گزینه «۲»: رزق مقسوم و وقت معلوم است / ساعتی بیش لحظه‌ای پس نیست.

(گروه مؤلفان علوی) (ستایش - قرابت معنایی) (متوسط)

- ۱۷- گزینه «۳» - گزینه سؤال و گزینه جواب هر دو به اهمیت تلاش کردن اشاره کرده‌اند. (کتاب همراه علوی) (درس ۱ - قرابت معنایی) (متوسط)
- ۱۸- گزینه «۳» - مفهوم گزینه «۳»، عبادت بهترین نوع شکرگزاری است و عمر هم بهترین نوع نعمت‌هاست. در گزینه‌های «۱»، «۲» و «۴» به کمک و یاری رساندن در هنگام قدرت اشاره شده است. (سراسری - ۹۲) (درس ۱ - قرابت معنایی) (متوسط)
- ۱۹- گزینه «۱» - مفهوم مشترک ابیات گزینه «۱»: قناعت‌ورزی / مفهوم سایر ابیات: ثمره احسان (گروه مؤلفان علوی) (درس ۱ - قرابت معنایی) (متوسط)
- ۲۰- گزینه «۳» - در بیت صورت پرسش بیان شده: به دیگران و نیازمندان توجه داشته باش و نیکی کن. این مفهوم در بیت گزینه «۳» هم وجود دارد و آمده: به هر کس که نیکی کنی ضرر و زیان نمی‌بینی. (گروه مؤلفان علوی) (درس ۱ - قرابت معنایی) (دشوار)